

Toulon-sur-Arroux,
Juni 2016

Fam. A. Markusse
1a, Impasse des Oiseaux
71320 Toulon-sur-Arroux
Frankrijk
Tel.: 0033 954416944

Lieve familie en vrienden,

We hebben onze caravan verkocht. Met gemengde gevoelens hebben we ons 'mobiele huisje' zien vertrekken.

Een vorm van vakantie die we toch allebei wel waardeerden is daarmee voorbij. De beslissing is eigenlijk vorig jaar september al gevallen. Ik had de caravan startklaar gemaakt en een klein rondje gereden. Toen kwam ik

erachter dat Anne Marie er eigenlijk tegenop zag te gaan kamperen. De laatste keer was in 2010. Sindsdien is haar lichamelijke conditie toch wel behoorlijk achteruit gegaan. De mijne ook wel, maar gezondheid is relatief; veel hangt af van het punt waarbij je vertrekt ...

Overigens heeft deze oude caravan (28 jaar!) ons goede diensten bewezen, vooral tijdens de bouw van ons huis. Van half juli tot half oktober 2011 stond hij op de camping van Toulon als huisvesting voor de bouwteams die elkaar opvolgden, daarna op het bouwterrein. Van juli tot december sliep er altijd iemand in de caravan, de laatste maanden ikzelf. Daarna hebben we er nog wel eens gasten in ondergebracht.

De buren

Een goede maand geleden is een bejaarde buurman plotseling overleden. In de vorige brief schreef ik over hem. Hij had positief gereageerd op de scheurkalender en ik was enkele keren een aperitiefje gaan drinken om er verder op in te gaan. Niet lang geleden had ik, naar aanleiding van zijn hartklachten, tegen hem gezegd: "U moet er misschien over denken uw zaken met God in orde te brengen." Daar wilde hij niet op in gaan. Het is de laatste keer geweest dat ik hem gesproken heb. Zijn vrouw, afkomstig van het eiland La Réunion bij Madagascari, was geestelijk al erg verward en kan nu niet meer alleen thuis blijven. Ze is opgenomen in een verpleeghuis.

Sinds we hier wonen is dit al de vijfde buur die is overleden. De meesten hebben we nauwelijks gekend. Onlangs bracht Anne Marie een bezoekje aan onze naaste buurvrouw. Het gesprek kwam op de Bijbel en geloven.

Haar reactie was steeds weer: "Je moet het maar geloven." We vinden het niet makkelijk te getuigen van de God die leeft. Wat betreft onze buren, we hebben geprobeerd eerst een relatie op te bouwen. Rond Kerst hebben we deze keer een speciaal nummer van een evangelisch maandblad verspreid. Behalve één heeft geen enkele buur dit blad geweigerd. En zelfs deze buurman blijft ons vriendelijk groeten.

Montceau-les-Mines

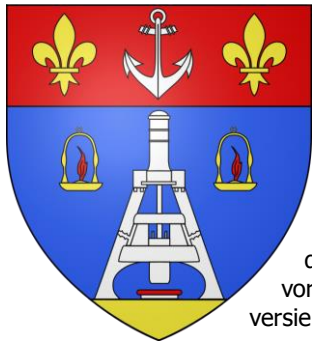
De afgelopen maanden heb ik niet veel gewerkt aan het gebouw van de evangelische gemeente in Montceau-les-Mines. De aanpassing is vrijwel klaar, alleen moeten de nieuwe deuren en deurposten nog geschilderd worden. Tenslotte nog witte markeringsbanden aanbrengen op de grond in de binnenplaats, ten behoeve van slechtzienden. Een jonge man, met wie ik al dikwijls heb samengewerkt, bood aan bij het schilderen te helpen. We hebben het werk wat uitgesteld omdat hij en zijn vrouw hun tweede baby verwachtten. Ondertussen hebben we kennisgemaakt met Charlotte.

Ik schreef u in december over de voorganger die zijn taak had neergelegd. Hij is nu bezig met een bijscholing in zijn vroegere vakgebied, webmaster. Als het lukt zijn vriendenkring voldoende uit te breiden en zo support op te bouwen wordt hij ondersteuningswerker bij Wycliffe Bijbelvertalers. In zijn gezin gaat het goed, zegt hij. Zondag was hij met twee van zijn kinderen in de dienst. De gemeente is rond 1980 gesticht door een Amerikaans zendingsechtpaar. Sinds twee jaar werken zij in deeltijd: zes maanden per jaar in de VS, daarna zes maanden in Frankrijk. Hoewel ze nu in Paray-le-Monial wonen, op 35 km afstand, geven ze door de omstandigheden gedreven weer veel tijd aan de zendingsspost van Montceau.

Van juli 2015 tot januari 2016 waren ze dus afwezig, maar de gemeente heeft zich er goed doorheen geslagen. Het aantal bezoekers op zondag is toegenomen. Er is echter wel een gebrek aan degelijk onderwijs en aan structuur. Daarom hebben Anne Marie en ik aangeboden vorming te geven over het leiden van een dienst, en dat zal deze maand beginnen. Ook wordt het nog steeds gewaardeerd wanneer we een zondagsdienst leiden, maar dat komt niet zo vaak voor.

Le Creusot

De Verenigde Protestantse Kerk van Frankrijk heeft besloten, nu het samengaan van hervormden en luthers en een feit is, een nieuwe geloofsbelijdenis op te stellen. Er is een voorstel naar de gemeenten gestuurd ter bespreking en verbetering. We hebben aan de drie vergaderingen, die daarvoor zijn belegd, deelgenomen. De nieuwe predikant van de gemeente Le Creusot heeft, net als wij, nogal wat aan te merken op de voorgestelde tekst. Er zijn wat aanvullingen toegevoegd en het geheel is herschreven. Hij verwacht niet dat we de wijzigingen die wij voorstellen in die vorm zullen terugvinden in de uiteindelijke versie. We wachten dus af.

ECM-conferentie

De tweejaarlijkse conferentie van ECM was voor ons *het* evenement van dit voorjaar. Aansluitend daarop hadden we een Markusse-familieëunie in Holland. Veertien dagen van huis, gesjouw met zware koffers, op tijd zijn voor vliegtuig, trein en bus: alles is goed verlopen! De Heer zij dank! Het was acht jaar geleden dat wij aanwezig waren bij een conferentie van onze zending: met 450 mensen bij elkaar in Umag, Kroatië, waarvan ongeveer 100 kinderen.

Oude bekenden, maar wat een nieuwe gezichten! Zoals Magda Lem schreef, deze keer was heel het bestuur van ECM-Frankrijk aanwezig. Het hoofdonderwerp van de conferentie betrof de waarden die

ons samenbinden. Die komen natuurlijk voort uit het Evangelie, maar moeten worden uitgewerkt in verschillende richtingen. Ik zal niet proberen een conferentie van een week samen te vatten, maar dit thema willen we ook in praktijk brengen in ECM-Frankrijk. Daarom is de komende bestuursvergadering gewijd aan dit onderwerp.

Onze familie

Het komende weekend hopen we door te brengen bij onze zoon Timothée en z'n gezin in Montbéliard. We zien elkaar niet zo dikwijls, ze hebben het alle vier erg druk. Onze kleindochters worden groot, de oudste is al 13 en langer dan haar moeder! Onze zoon Bram kampt met hinderlijke gezondheidsproblemen. Er is nog niet vastgesteld wat de oorzaak is.

Onrust en veilige plek

In Frankrijk is het onrustig, betogingen zijn er iedere dag, de autoriteiten hebben moeite de orde te bewaren. De politie wordt aangevallen. Hier, ver van Parijs, merk je daar niet zoveel van. Maar hoe verder je je blikveld vergroot, hoe meer spanningen je ziet in de hele wereld. Laten we bidden voor zoveel christenen die vervolgd worden. En bovenal onze toekomst en die van Gods wereld in Zijn handen leggen. Daar is de enige veilige plek.

Toch wensen we u een fijne zomertijd toe.

Met onze hartelijke groeten, in Gods trouw verbonden,
Anne Marie en Bram

Bram en Anne Marie Markusse zijn financieel deels afhankelijk van giften.

U kunt hen steunen door een gift over te maken via

www.ecmnederland.nl/geven

of via

IBAN NL02INGB0000254997

t.n.v. Stichting ECM-Nederland, Deventer o.v.v. "**Fam. Markusse**".

European Christian Mission (ECM) is een internationale en interkerkelijke zendingsorganisatie, met als doel gemeenten stichten in Europa:

dé missionaire strategie in het meest uitdagende continent voor christenen vandaag. Evangeliseren, discipelen maken en leiders trainen zijn daarom sinds 1904 kernbegrippen bij ons.

ECM is voor haar werk afhankelijk van giften.

ECM-Nederland is deelnemer van de EZA en de EA en is een ANBI-erkende instelling.

Giften zijn daarom belastingaftrekbaar.

ECM-Nederland - Postbus 861 - 7400 AW Deventer Nederland - 0570-637537

ecmnederland@ecmi.org - www.ecmnederland.nl